

tempora Frideric. II. seculô currente XIII. tolerata & approbata fuit.
Vid. Comp. part, 2. p. 203.

CAPUT II.

DE CAUSIS HUIUS
RIGORIS.

§. I.

Diximus §. 25. cap. 1. diversos gradus rigoris, qui in Jure N. major fit, in positivô minor, in eô conspici maximè, quod nonnunquam eandem rem aut actionem, quam J. N. præcipit aut prohibet, Jus positivum humanum aliter fieri permittat. Ubi enim hoc minùs rigidum esse posset, quàm ubi rigorem illius negligit prorsus aut transilit? Rectè igitur fecerimus, si de hujusmodi etiam casibus, in causis illius diversitatis investigandis, ante omnia sumus solliciti.

§. II.

De causis
 I.) καὶ ἀρ-
 σιν.

Quatuor esse causas, est notissimum. A forma nihil subsidii hic est expectandum. Hæc enim nihil est aliud in lege, quàm modus præcipiendi & prohibendi, rigidus aut remissus, qui hõc loco est κενώμενον. Nec ad materiam circa quam sive objectum confugere possumus. Tametsi enim illud in jure N. & positivô accuratè discernendo maximi aliàs est ponderis, cum ad illud, quæ bona moraliter aut mala sunt, unicè pertineant; ad hoc autem ea, quæ indifferentia vocamus, propriè referantur: hõc tamen locò discrimen indè petere non possumus, ubi idem utriusque Juris fit objectum, per μεταβάσιν nimirum statui corrupto propriam, quam in eô Jus positivum subindè non absque causâ facit; ceu ex sequentibus patebit.

§. III.

Ratio itaque hujus diversitatis unicè jam quærenda est in causâ finali & efficiente.

§. IV.

II.) καὶ θε-
 σιν.
 I.) in Jure N.

Incipiamus à fine: Jus N. partim vult reducere statum integritatis, partim reliquias ejus conservare; quoad illam nimirum, recti-